

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015-207
 8. januar 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-674/11	TV2/Danmark mod Kommissionen Delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2011/839/EU af 20. april 2011 (meddelt under nr. K(2011) 2612 endelig), hvorved den finansieringsordning, der blev indført af de danske myndigheder over for public service-radio- og tv-selskabet TV2/DANMARK til kompensation for omkostninger forbundet med udførelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste (statsstøtte C/2/2003 – ex NN 22/2002), blev erklæret forenelig med det indre marked.	Kulturministeriet Justitsministeriet Finansministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten	MF	15.01.15
T-125/12	Viasat Broadcasting UK mod Kommissionen Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse af 20. april 2011 i sag C.2/03 om Danmarks foranstaltninger for TV2/Danmark (afgørelse 2011/839/EU) (EUT 2011 L 340, s. 1) annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Kulturministeriet Justitsministeriet Finansministeriet Udenrigsministeriet Kammeradvokaten	MF	15.01.15
C-686/13	X Sagen vedrører: Er artikel 49 TEUF og 63 TEUF til hinder for en national lovgivning, hvorefter hjemstedsstaten ikke tillader fradrag af valutakurstab, som er integreret i et kapitaltab på erhvervmæssige andele i et selskab, som er hjemmehørende i en anden medlemsstat, idet hjemstedsstaten anvender et system, hvor kapitalgevinster og kapitaltab på sådanne andele ikke tages i betragtning ved beregning af beskatningsgrundlaget?	Skatteministeriet Justitsministeriet Udenrigsministeriet	GA	22.01.15
C-28/12	Kommissionen mod Rådet Påstande: Afgørelse vedtaget af Rådet og repræsentanterne for regeringerne for Den Europæiske	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	GA	29.01.15

	Unions medlemsstater, forsamlet i Rådet, af 16. juni 2011 om undertegnelse på Unionens vegne og om midlertidig anvendelse af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den anden part, Island som den tredje part og Kongeriget Norge som den fjerde part og om undertegnelse på Unionens vegne og midlertidig anvendelse af en tillægsaftale mellem Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den første part, Island som den anden part og Kongeriget Norge som den tredje part om anvendelsen af lufttransportaftalen mellem Amerikas Forenede Stater som den første part, Den Europæiske Union og dens medlemsstater som den anden part, Island som den tredje part og Kongeriget Norge som den fjerde part (2011/708/EU)(1), annulleres. Virkningerne af afgørelse 2011/708/EU opretholdes. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Transportministeriet Trafikstyrelsen		
--	---	---	--	--

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Interessent	Sagstype	Processkridt	Dato
C-404/12 P og C-405/12 P	Stichting Natuur en Milieu og Pesticide Action Network Europe mod Kommissionen (Appel) Påstande: Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-338/08 ophæves. Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand. Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	13.01.15
C-401/12 P, C-402/12 P og C-403/12 P	Vereniging Milieudéfensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen (Appel) Påstande: Rettens dom af 14. juni 2012 i sag T-396/09 ophæves. Kommissionen frifindes i det hele i relation til den af sagsøgerne i første instans nedlagte påstand. Sagsøgerne i første instans tilpligtes solidarisk at betale Rådets omkostninger i denne sag.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Orienteringssag	Dom	13.01.15
C-62/14	Gauweiler e.a. Sagen vedrører: Den af Styrelsesrådet for Den Europæiske Centralbank den 6 september 2012 truffede afgørelse om Technical features of Outright Monetary Transactions forenelig med artikel 119 og artikel 127, afsnit 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde samt med artikel 17-24 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, idet den går ud over det mandat vedrørende den monetære politik, som Den Europæiske Centralbank har fået tildelt i henhold til de anførte bestemmelser, og griber ind i medlemsstaternes kompetence?	Udenrigsministeriet Finanstilsynet	Orienteringssag	GA	14.01.15

C-171/13	<p>Demirci e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, henset til tillægsprotokollens artikel 59, fortolkes således, at den er til hinder for en lovbestemt ordning i en medlemsstat, såsom artikel 4a i Toeslagenwet, hvorefter en tillægsydelse, der er tilkendt i henhold til den nationale lovgivning, inddrages når ydelsesmodtagerne ikke længere bor på denne stats område selv om ydelsesmodtagerne har erhvervet statsborgerskab i værtsmedlemsstaten samtidig med, at de har bevaret deres tyrkiske statsborgerskab? 2. Såfremt Domstolen ved besvarelsen af det første spørgsmål fastslår, at de pågældende kan påberåbe sig artikel 6, stk. 1, i afgørelse nr. 3/80, men inden for de rammer, der følger af tillægsprotokollens artikel 59, skal tillægsprotokollens artikel 59 da fortolkes således, at den er til hinder for, at tillægsydelsen til tyrkiske statsborgere, såsom de berørte parter, fortsat ydes fra det tidspunkt, hvor unionsborgere ikke længere har ret hertil i medfør af EU-retten, selv om denne ydelse i medfør af national ret gennem længere tid fortsat blev udbetalt til unionsborgere?</p>	Justitsministeriet	Orienteringssag	Dom	14.01.15
C-518/13	<p>Eventech</p> <p>Sagen vedrører: 1. Indebærer den omstændighed, at en busbane på en offentlig vej gøres tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, under de foreliggende omstændigheder, at der anvendes »statsmidler« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF? 2. a) Hvilket relevant formål skal lægges til grund, når det ved afgørelsen af, om det er selektivt som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF at gøre en busbane på en offentlig vej tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, skal vurderes, om sorte taxaer og minitaxaer befinder sig i en sammenlignelig retlig og faktisk situation? b) Hvis det er muligt at godtgøre, at det relevante formål i henhold til spørgsmål 2 a) i hvert fald til dels er at skabe et sikkert og effektivt transportsystem, og at der foreligger sikkerhedsog/ eller effektivitetsmæssige hensyn, som berettiger, at sorte taxaer gives tilladelse til at køre i busbaner, og som ikke gælder tilsvarende for minitaxaer, kan denne foranstaltning da anses for ikke at være selektiv som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF? c) Skal det ved besvarelsen af spørgsmål 2 b) tages i betragtning, om den medlemsstat, der påberåber sig disse hensyn, ligeledes har godtgjort, at den fordelagtige behandling af sorte taxaer i forhold til</p>	Justitsministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	Orienteringssag	Dom	14.01.15

	<p>minitaxaer er forholdsmæssig og ikke går videre end nødvendigt? 3. Kan den omstændighed, at en busbane på en offentlig vej gøres tilgængelig for sorte taxaer, men ikke for minitaxaer, i det tidsrum, hvor denne busbane er i drift, påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, når den pågældende vej ligger i det centrale London, og der ikke er noget til hinder for, at borgere fra andre medlemsstater ejer eller kører i enten sorte taxaer eller minitaxaer?</p>				
C-30/14	<p>Ryanair Har [databasedirektivet] også virkning for online-databaser, som ikke i henhold til direktivets kapitel II er ophavsretligt beskyttet [org. s. 18] og heller ikke i henhold til kapitel III er beskyttet af en sui generis-ret, i den forstand, at adgangen til at benytte sådanne databaser i henhold til [databasedirektivets] artikel 6, stk. 1, og artikel 8, sammenholdt med artikel 15 (anvendt direkte eller analogt) ikke kan begrænses ved aftale?</p>	Kulturministeriet	Orienteringssag	Dom	15.01.15
C-179/13	<p>Evans Sagen vedrører: 1) Skal artikel 2 og/eller 16 i forordning nr. 1408/71 fortolkes således, at en person som L.F. Evans, der er statsborger i en medlemsstat, har gjort brug af sin ret til fri bevægelighed som arbejdstager, har været omfattet af den nederlandske lovgivning om social sikring og efterfølgende er blevet ansat ved det tjenstgørende personale på Amerikas Forenede Staters generalkonsulat i Nederlandene, fra begyndelsen af denne ansættelse ikke længere falder under den af forordning nr. 1408/71 omfattede personkreds? I benægtende fald: 2) a. Skal artikel 3 i forordning nr. 1408/71 og/eller artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 1612/68 fortolkes således, at anvendelsen af status som privilegeret person på L.F. Evans, hvilket i dette tilfælde bl.a. indebærer fritagelse for den sociale forsikring og bidragsbetaling hertil, kan anses for tilstrækkelig begrundelse for den udøvede forskelsbehandling på grundlag af nationalitet? b. Hvilken betydning har det i denne sammenhæng, at L.F. Evans i 1999 på forespørgsel valgte at fortsætte sin status som privilegeret person?</p>	Beskæftigelsesministeriet Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	15.01.15
C-537/13	<p>Šiba Sagen vedrører: 1) Skal en fysisk person, der modtager juridiske tjenesteydelser i henhold til aftaler indgået med en advokat (advokatas) om juridiske tjenesteydelser mod vederlag i sager, der sandsynligvis er forbundet med den fysiske persons personlige interesser (skilsmisse, deling af aktiver erhvervet under ægteskab osv.), betragtes som en forbruger i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i</p>	Justitsministeriet	Orienteringssag	Dom	15.01.15

	<p>EU-retlige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse? 2) Skal en advokat (advokatas, der er medlem af et [liberalt] erhverv), der indgår en aftale med en fysisk person om juridiske tjenesteydelser mod vederlag, hvorefter han er forpligtet til at yde juridiske tjenesteydelser med henblik på at opfylde den fysiske persons mål, der ikke vedrører personens beskæftigelse eller profession, betragtes som en erhvervsdrivende i forhold til EU-retlige bestemmelser om forbrugerbeskyttelse? 3) Falder aftaler om juridiske tjenesteydelser mod vederlag, som en advokat (advokatas) udfærdiger i forbindelse med sine erhvervsmæssige aktiviteter som udøver af et liberalt erhverv, inden for anvendelsesområdet for Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler? 4) Såfremt tredje spørgsmål besvares bekræftende, skal kategoriseringen af sådanne aftaler som forbrugeraftaler ske efter generelle kriterier, eller skal de ske efter særlige kriterier? Såfremt det er nødvendigt at anvende særlige kriterier for kategoriseringen af disse aftaler som forbrugeraftaler, hvilke er da disse?</p>				
C-586/13	<p>Martin Meat Sagen vedrører: 1) Er der tale om »tilrådgivningsstilling af arbejdskraft« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i EU-retten, navnlig i definitionen i henhold til dom af 10. februar 2011, Vicoplus m.fl. (forenede sager C-307/09 – C-309/09, Sml. I, s. 453), når en tjenesteyder påtager sig at forarbejde halve okse slagtekroppe og pakke dem i salgsklar emballage ved hjælp af sine egne arbejdstagere i opdragsgivers slagteri i et lokale, som tjenesteyderen har lejet af opdragsgiver, når tjenesteyderen modtager vederlag pr. kilo forarbejdet kød, hvorved det aftalte vederlag reduceres, såfremt kødet forarbejdes mangelfuldt, henset til den omstændighed, at tjenesteyderen udelukkende udfører tjenesteydelser for den samme opdragsgiver i værtsmedlemsstaten, og at opdragsgiveren udfører kvalitetskontrollen af kødforarbejdningen? 2) Finder det grundlæggende princip, som blev fastslået i dommen i sagen Vicoplus m.fl., hvorefter tilrådgivningsstilling af arbejdskraft må undergives restriktioner i den periode, hvor overgangsbestemmelserne vedrørende arbejdskraftens frie bevægelighed i tiltrædelsestraktaterne for de medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. maj 2004, er gældende, også anvendelse på udstationering af arbejdstagere til Østrig inden for rammerne af tilrådgivningsstilling af arbejdskraft, der foretages af en virksomhed,</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	GA	15.01.15

	<p>som har hjemsted i en medlemsstat, der er tiltrådt Den Europæiske Union den 1. maj 2004, når denne udstationering foretages i en sektor, der ikke er beskyttet ved tiltrædelsestraktaterne?</p>				
C-631/13	<p>Forsgren Sagen vedrører: 1) Kan der i henhold til artikel 1, litra b), og artikel 3, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, såfremt de øvrige betingelser er opfyldt, udstedes et beskyttelsescertifikat for en aktiv ingrediens, der er beskyttet ved et grundpatent (i det foreliggende tilfælde: protein D), når denne aktive ingrediens indgår i lægemidlet (i det foreliggende tilfælde: Synflorix) i kovalent (molekylær) forbindelse med andre aktive ingredienser, men bibeholder sin egen virkning? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: 2.1. Kan der i henhold til artikel 3, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 469/2009 udstedes et beskyttelsescertifikat for det stof, der er beskyttet ved et grundpatent (i det foreliggende tilfælde: protein D), når dette har selvstændig terapeutisk virkning (i det foreliggende tilfælde som vaccinen mod [org. s. 3] Haemophilus influenzae-bakterier), men lægemidlets tilladelse ikke vedrører denne virkning? 2.2. Kan der i henhold til artikel 3, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 469/2009 udstedes et beskyttelsescertifikat for det stof, der er beskyttet ved et grundpatent (i det foreliggende tilfælde: protein D), når tilladelsen betegner dette stof som »hjælpstof« for de egentlige aktive ingredienser (i det foreliggende tilfælde: pneumokokpolysaccharider), idet stoffet i sin egenskab af »adjuvans« forstærker virkningen af disse ingredienser, men denne virkning ikke udtrykkeligt er nævnt i lægemidlets tilladelse?</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen	Orienteringssag	Dom	15.01.15
C-482/13 - C-487/13	<p>Unicaja Banco m.fl. Sagen vedrører: A) Når en national retsinstans tager stilling til, om der foreligger et urimeligt kontraktvilkår om morarenter på boliglån, skal den da, i overensstemmelse med Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, herunder især direktivets artikel 6, stk. 1, og med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere i overensstemmelse med ækvivalens- og effektivitetsprincippet, fastslå, at det pågældende kontraktvilkår er ugyldigt og ikke bindende, eller skal den tilpasse vilkåret om renter og pålægge rekvirenten eller långiveren at foretage en fornyet beregning af renterne? B) Udgør den anden overgangsbestemmelse i lov nr. 1 af 14. maj 2013 ikke blot en klar begrænsning af</p>	Erhvervs- og Vækstministeriet Finanstilsynet	Orienteringssag	Dom	21.01.15

	<p>forbrugerbeskyttelsen, når retten herved underforstået pålægges en forpligtelse til at tilpasse et urimeligt vilkår om morarenter ved at foretage en genberegning af de fastsatte renter og opretholde gyldigheden af en urimelig bestemmelse i stedet for at erklære dette kontraktvilkår for ugyldigt og ikke bindende for forbrugeren? C) Er den anden overgangsbestemmelse i lov nr. 1 af 14. maj 2013 i strid med Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler, herunder især direktivets artikel 6, stk. 1, idet den er til hinder for anvendelsen af ækvivalens- og effektivitetsprincippet på forbrugerbeskyttelsesområdet og ikke giver mulighed for at anvende den sanktion, hvorved urimelige kontraktvilkår om morarenter, som er fastsat i aftaler om boliglån, der er indgået inden ikrafttrædelsen af lov nr. 1 af 14. maj 2013, erklæres for ugyldige og uden bindende virkning?</p>				
C-529/13	<p>Felber Sagen vedrører: 1) Udgør det – i første omgang med forbehold af artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 6 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (herefter »direktivet«) – en (direkte) ulige behandling på grundlag af alder som omhandlet i henholdsvis chartrets artikel 21, stk. 1, og direktivets artikel 2, stk. 1 og stk. 2, litra a), hvis perioder med skolegang på en skole på mellemniveau eller højere niveau kun kan medregnes som beskæftigelsesperioder, der er tilbagelagt inden pensionsalderen for tjenestemænd (»Ruhegenussvordienstzeiten«, herefter »beskæftigelsesperioder inden pensionsalderen«), hvis de er tilbagelagt efter det fyldte 18. år, når de nævnte beskæftigelsesperioder inden pensionsalderen ikke blot har betydning for erhvervelse af en pensionsret, men også for størrelsen heraf, og den nævnte pension (den samlede pension) i henhold til national ret anses for fortsat betaling af vederlag inden for rammerne af et offentligretligt tjenesteforhold, som stadig består, også efter at tjenestemanden er gået på pension? 2) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende, kan en tjenestemand da – hvis den ulige behandling ikke er begrundet i henhold til chartrets artikel 52, stk. 1, eller direktivets artikel 6 (jf. herom spørgsmål 3) – i en sag om anmodning om medregning af beskæftigelsesperioder inden pensionstiden</p>	Beskæftigelsesministeriet	Orienteringssag	Dom	21.01.15

	<p>påberåbe sig, at chartrets artikel 21 og direktivets artikel 2 skal anvendes direkte, også selv om vedkommende endnu ikke er gået på pension på det tidspunkt, hvor sagen føres, idet vedkommende i henhold til national ret – hvis retsstillingen er den samme, når han går på pension – i forbindelse med en sag om pensionsberegning eller ved en ny anmodning om medregning af de pågældende beskæftigelsesperioder vil kunne blive mødt med en indsigelse om, at afslaget på en sådan anmodning har retskraft? 3) Hvis spørgsmål 2 skal besvares bekræftende, er den pågældende ulige behandling da i henhold til chartrets artikel 52, stk. 1, eller direktivets artikel 6, stk. 1 eller 2 a./ begrundet, idet der derved også skal indrømmes personer, hvis fødselsdato ligger efter datoen for skolestart i det år, hvor skolegangen begynder, eller personer, der går på en skole med forlænget gymnasieuddannelse, og som af denne grund er nødt til at gå i skole, også efter de er fyldt 18 år, for at kunne afslutte skoleuddannelsen, de samme betingelser som de personer, der afslutter deres skolegang på mellemniveau eller højere niveau, allerede inden de fylder 18 år, også selv om muligheden for at medregne uddannelsesperioder efter det fyldte 18. år ikke er begrænset til at omfatte de nævnte tilfælde; b./ begrundet, idet det derved skal udelukkes, at der kan optjenes pensionsrettigheder i perioder, i hvilke der, set ud fra en gennemsnitlig betragtning, ikke udøves erhvervsaktivitet og følgelig ikke ydes nogen bidrag; foreligger der en sådan begrundelse, uanset at der også for de perioder, hvor en person efter at være fyldt 18 år går på en skole på mellemniveau eller højere niveau, i første omgang ikke skal betales bidrag, og der alligevel skal betales et særligt pensionsbidrag, hvis sådanne perioder med skolegang senere medregnes? c./ begrundet, fordi udelukkelsen af muligheden for at medregne beskæftigelsesperioder inden pensionsalderen, der er tilbagelagt inden det fyldte 18. år, skal sidestilles med den situation, at der fastsættes »aldersgrænser for adgang til erhvervstilknyttede sociale sikringsordninger« som omhandlet i direktivets artikel 6, stk. 2?</p>				
T-509/11	<p>Makhlouf mod Rådet Påstande: Annullation af gennemførelsesafgørelse 2011/488/FUSP af 1. august 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/273/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien, for så vidt som den vedrører Mohammad Makhlouf (kaldet Mohammad). Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens</p>	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	21.01.15

	omkostninger i henhold til artikel 87 og 91 i Rettens procesreglement.				
C-55/14	<p>Régie communale autonome du stade Luc Varenne</p> <p>Sagen vedrører: Udgør tilrådighedsstillelse af faciliteter i et sportsanlæg, som udelukkende anvendes til fodbold, hvorved der ved tilrådighedsstillelse skal forstås muligheden for på visse tidspunkter at anvende og udnytte stadionets fodboldbane samt omklædningsrum til spillere og dommere i højst 18 dage i hver sportssæson (en sportssæson løber fra 1. juli i et kalenderår til den 30. juni det efterfølgende år), udlejning af fast ejendom, der er afgiftsfritaget i henhold til artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes [org. s. 22] lovgivning om omsætningsafgifter – Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (artikel 135, stk. 1, litra l), i momsdirektiv 2006/112), for så vidt som den, der overdrager brugs- og udnyttelsesretten: – har den fulde og ubegrænsede mulighed for at indrømme tilsvarende rettigheder til andre fysiske eller juridiske personer efter eget valg uden for de ovennævnte 18 dage – har ret til på et hvilket som helst tidspunkt at få adgang til de pågældende faciliteter uden forudgående tilladelse fra indehaveren af brugs- og udnyttelsesretten, navnlig for at sikre en korrekt anvendelse af faciliteterne og forhindre skade, alene på betingelse af, at den korrekte afvikling af sportsbegivenhederne ikke forstyrres – desuden bevarer retten til på permanent basis at kontrollere adgangen til faciliteterne, også i den periode, hvor de bruges af R.F.C.T. – opkræver et fast vederlag på 1 750 EUR om dagen for brug af bane, omklædningsrum, benyttelse af udskænkingssted, viceværtjenester, tilsyns- og kontroljenester for alle faciliteter, idet 20% af det opkrævede beløb i henhold til aftalen vedrører retten til adgang til fodboldbanen og 80% udgør modydelsen for de forskellige ydelser i tilknytning til vedligeholdelse, rengøring, pasning (slåning, såning af græs osv.) og sikring af, at banen lever op til standarderne samt tilknyttede tjenesteydelser, der leveres af overdrageren af brugs- og udnyttelsesretten (i den foreliggende sag Régie, der er appellat)?</p>	Kulturministeriet	Orienteringssag	Dom	22.01.15
C-317/13 og C-679/13	<p>Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU af 7. oktober 2013 om at underkaste 5-(2-aminopropyl) indol kontrolforanstaltninger annulleres. Virkningerne af</p>	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	GA	22.01.15

	Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/496/EU opretholdes, indtil afgørelsen afløses af en ny retsakt, som er behørigt vedtaget. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.				
C-463/13	Stanley International Betting et Stanleybet Malta Sagen vedrører: 1) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C- 77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at der udbydes koncessioner med en kortere varighed end de tidligere udstedte koncessioner, såfremt det omhandlede udbud er blevet afholdt for at afhjælpe konsekvenserne af, at en række erhvervsdrivende ulovligt er blevet udelukket fra udbudsrunderne? 2) Skal artikel 49 TEUF ff. og artikel 56 TEUF ff. samt principperne i EU-Domstolens nævnte dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10] fortolkes således, at de er til hinder for, at behovet for omorganisering af systemet, således at udløbstidspunktet for alle koncessioner synkroniseres, kan begrunde, at koncessionerne i udbud har en kortere varighed end de tidligere tildelte koncessioner?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	22.01.15
T-176/12	Bank Tejarat mod Rådet Påstande: Punkt 2 i tabel I.B. i bilag I til Rådets afgørelse 2012/35/FUSP af 23. januar 2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 19, S. 22), annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 2 i tabel I.B. i bilag I til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2012 af 23. januar 2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 19, s. 1), annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Punkt 105 i tabel B i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1), annulleres, for så vidt som det vedrører sagsøgeren. Det fastslås, at artikel 20, stk. 1, i Rådets afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Det fastslås, at artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren. Det fastslås, at annullationen af punkt 2 i tabel I.B. i bilag I til Rådets afgørelse 2012/35/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 54/2012 og punkt 105 i tabel B i bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 har umiddelbar virkning.	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	Dom	22.01.15

T-56/12	IRISL Maritime Training Institute m.fl. mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1. december 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, af 2.12.2011, s. 71), og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1. december 2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 319, af 2.12.2011, s. 11) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgerne. Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet	Orienteringssag	Dom	22.01.15
C-375/13	Kolassa Sagen vedrører: Art. 15, stk. 1, art. 5, nr. 1), litra a), art. 5, nr. 3), art. 25 og 26 i forordning (EF) nr. 44/2001 (Bruxelles I-forordningen). Da den nationale domstol har stillet en lang række spørgsmål, henvises der i øvrigt til selve forelæggelseskendelsen.	Justitsministeriet	Orienteringssag	Dom	28.01.15
C-417/13	Starjakob Sagen vedrører: Fortolkningen af artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, artikel 16 og artikel 17 i direktiv 2000/78/EF. Grundet det præjudicielle spørgsmåls længde henvises til selve den præjudicielle forelæggelseskendelse for uddybning.	Beskæftigelsesministerie	Orienteringssag	Dom	28.01.15
C-1/14	KPN Group Belgium et Mobistar Sagen vedrører: 1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet), navnlig artikel 9 og 32 fortolkes således, at den sociale takst for tjenester omfattet af forsyningspligten samt den i forsyningspligtdirektivets artikel 13, stk. 1, litra b), omhandlede kompensationsmekanisme ikke alene gælder for elektronisk kommunikation ved hjælp af en telefontilslutning til et offentligt tilgængelig kommunikationsnet på et fast sted men også for elektronisk kommunikation ved hjælp af mobile kommunikationstjenester og/eller internetabonnemeter? 2. Skal forsyningspligtdirektivets artikel 9, stk. 3, fortolkes således, at medlemsstaterne må lade flere særlige takstvalgmuligheder end de i forsyningspligtdirektivets artikel 9, stk. 2, omhandlede være omfattet af forsyningspligten? 3. Såfremt svaret på første og andet spørgsmål er benægtende, er de pågældende bestemmelser i forsyningspligtdirektivet forenelige med lighedsprincippet, således som det er affattet i blandt andet artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende	Erhvervsstyrelsen	Orienteringssag	GA	29.01.15

	rettigheder?				
C-544/13 og C-545/13	<p>Abcur m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel – der alene anvendes af akutmedicinske tjenester, for hvilket der ikke er udstedt en Markedsføringstilladelse af den ansvarlige myndighed i en medlemsstat eller i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93, der bliver fremstillet af en aktør som den i sagen ved Stockholms tingsrätt omhandlede, og som bestilles af sundhedsvæsenet under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, omfattet af en af undtagelserne i artikel 3, nr. 1) eller 2), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, navnlig i en situation, hvor der findes et andet godkendt lægemiddel med samme aktive bestanddel, samme dosering og samme lægemiddelform? 2. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel som omhandlet i spørgsmål 1 ovenfor er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2), eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal lovgivningen om reklameforanstaltninger for lægemidler da anses for ikke at være harmoniseret, eller er den type foranstaltninger, som i sagen påstås at udgøre reklame, reguleret i direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame? 3. Såfremt direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame finder anvendelse i henhold til spørgsmål 2, under hvilke grundlæggende forudsætninger udgør de foranstaltninger, som skal efterprøves ved Stockholms tingsrätt (brug af lægemidlets produkt navn, varenummer og AnatomicTherapeuticChemical-kode, anvendelse af en fast pris for lægemidlet, udbredelse af oplysninger om lægemidlet i Nationella Produktregistret för Läkemedel NPL (nationalt produktregister for lægemidler), påførelse af NPL identifikationsmærke på lægemidlet, spredning af et oplysningsblad om lægemidlet, udlevering af lægemidlet via en elektronisk bestillingstjeneste for sundhedsvæsenet og meddelelse af oplysninger om lægemidlet gennem en publikation, der udgives af en national brancheorganisation), da reklame i direktiv 2006/114's forstand? 1. Kan et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel – der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, og for hvilket der ikke er udstedt en markedsføringstilladelse af den ansvarlige myndighed i en medlemsstat eller i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93 – anses for at være et lægemiddel som</p>	Sundhedsstyrelsen Konkurrence og forbrugerstyrelsen	Orienteringssag	GA	29.01.15

<p>omhandlet i artikel 3, nr. 1) eller 2), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, navnlig i en situation, hvor der findes et andet godkendt lægemiddel med samme aktive bestanddel, samme dosering og samme lægemiddelform? 2. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, er omfattet af direktiv 2001/83, kan direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne da finde parallel anvendelse med direktiv 2001/83 for så vidt angår de påståede reklameforanstaltninger? 3. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2), eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal lovgivningen om reklameforanstaltninger for lægemidler da anses for ikke at være harmoniseret, eller er den type foranstaltninger, som i sagen påstås at udgøre reklame, reguleret i (i) direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame og/eller (ii) direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne? 4. Såfremt direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame finder anvendelse i henhold til spørgsmål 3, under hvilke grundlæggende forudsætninger udgør de foranstaltninger, som skal efterprøves ved Stockholms tingsrätt (brug eller påførelse af lægemidlets produktnavn, varenummer og ATC-kode, anvendelse af en fast pris for lægemidlet, udbredelse af oplysninger om lægemidlet i NPL, påførelse af NPL-identifikationsmærke på lægemidlet, spredning af et oplysningsblad om lægemidlet, udlevering af lægemidlet og oplysninger herom via en elektronisk bestillingstjeneste for sundhedsvæsenet og via egen hjemmeside, meddelelse af oplysninger om lægemidlet gennem en publikation, der udgives af en national brancheorganisation, meddelelse af oplysninger om lægemidlet i Apotekets Centrala Artikelregister og et hermed forbundet register (JACA), meddelelse af oplysninger om lægemidlet i en anden national oplysningsdatabase for lægemidler (SIL), meddelelse af oplysninger om lægemidlet via Apotekets Terminalsystem ATS eller et tilsvarende ekspeditionssystem, udlevering af oplysninger om ens egne og en konkurrerende leverandørs lægemidler i samarbejde med lægepraksisser og patientorganisationer,</p>				
---	--	--	--	--

	<p>markedsføring af lægemidlet, foranstaltninger vedrørende den farmaceutiske kontrol af lægemidlet og konkurrerende lægemidler, undladelse af at oplyse om dokumenterede og relevante forskelle mellem produkterne, undladelse af at oplyse om det egne lægemiddels sammensætning og om Läkemedelsverkets vurdering af lægemidlet, undladelse af at oplyse sundhedsvæsenet om Läkemedelsverkets videnskabelige råds vurdering af det konkurrerende produkt, fastholdelse af et vist prisniveau for lægemidlet, angivelse af en gyldighedstid på tre (3) måneder for recepter, ekspedition af det pågældende lægemiddel – i stedet for det konkurrerende lægemiddel – på et apotek, selv om patienten har recept på det konkurrerende lægemiddel, forsvar og hindring af markedsoverføring af standardiserede tilberedninger til det konkurrerende lægemiddel, herunder at lokale apoteker har nægtet at leveret det konkurrerende lægemiddel, samt anvendelse af en fast pris som del af tilskudssystemet uden forudgående afgørelse fra den nationale myndighed) da reklame i direktiv 2006/114's forstand?</p>				
--	---	--	--	--	--